

ilustrácia Ladislav Csurma

FRANTIŠEK ŠEBEJ

Návrat dialektiky

To, že sa väčšina zákonov venuje konkrétnym taľafatkám a nie všeobecným a globálnym veciam, je jasné hádam každému. Ale doteraz sa s tým ni kto nepokúsil nič urobiť.

• **až** teraz, konečne, navela navela, prichádza s veľmi originálnou iniciatívou týmto smerom strana Azimut (oddelila sa štiepením od strany Smer, s ktorou ju však spája osoba pendľujúceho predsedu). Bolo už načase, po toľkých rokoch venovania sa konkrétnym taľafatkám, akými sú trebárs piliere zahraničnej politiky (ich počet sa mení) či sadzba DPH. Tentoraz je to však naozaj niečo veľmi významné. Strana Azimut (oddelená štiepením od strany Smer, s ktorou ju však spája osoba pendľujúceho predsedu) oznámila na svojej tlačovej besede tri zásadné zákonodarné iniciatívy. Ide o prijatie troch ústavných zákonov, podľa ktorých sa bude riadiť potom celý život spoločnosti – od ekonomického až po sexuálny. A riadiť sa nimi má, prirodzene, aj príroda (kým sa nepresadia v EÚ, tak aspoň na našom území).

Prvým z týchto zákonov je Zákon jednoty a boja protikladov. Je to zákon, ktorý zásadným spôsobom reorganizuje politickú debatu na Slovensku. Ukončí neplodné hašterenie (boj protikladov) politických strán a zavedie konečne poriadok (jednotu). Na tlačovke strany Azimut jej pendľujúci predseda odmietol akúkoľvek podobnosť tohto úplne pôvodného zákona s akýmsi jinom a jangom čínskych taoistov. Koniec koncov – taoisti, maoisti, kto sa v tom má vyznať?

Druhý predkladaný zákon je ešte revolučnejší a originálnejší. Volá sa Zákon negácie negácie. Na otázku, či nejde o prieklep, keď sú tam

dve rovnaké slová, zašomral pendľujúci predseda čosi ako „idiot“ a nahlas potom povedal, že nie, nejde o prieklep. Negácie sú v tom zákone skutočne dve, niekedy aj tri a výnimočne i viac. Ide o to, aby sa zo spoločnosti odstránili negatívne javy ich negáciou. Tým sa zmenia na svoj opak. Tak bude možné riešiť aj násilnú kriminalitu (proti nej zameranou násilnou kriminalitou). A negovať negáciu negáciou bude možné až do definitívneho konca všetkých negácií. Na tlačovke zaznelo, že to pripomína anihiláciu hmoty a antihmoty, s čím pendľujúci predseda súhlasil a dodal, že antihmota je, podľa jeho presvedčenia, negatívny jav. Tretí predkladaný zákon je nenápadný, je však z tých troch najrevolučnejší a najoriginálnejší. Volá sa Zákon premeny kvantity na kvalitu. Ide o to, že nie je možné pripustiť, aby donekonečna a bez akýchkoľvek obmedzení komukolvek pribúdala kvantita (napríklad hromadila sa mamona). V istom okamihu treba povedať dosť a premeniť nahromadenú kvantitu na niečo iné. Teda konkrétne na kvalitu. Podľa predkladaného zákona sa to má diať spravidla skokom. Novovzniknutou kvalitou môže byť čokoľvek – napríklad vyššia daňová sadzba, celkom nová daň, konfiškácia nadbytočnej kvantity, ak má nepreukázaný pôvod, konfiškácia nadbytočnej kvantity, aj ak má preukázaný pôvod, pástou medzi tykadlá a podobne. Zákon premeny kvantity na kvalitu skokom je teda zároveň najsociálnejším zo všetkých troch predkladaných zákonov.

Tieto tri ústavné zákony budú pôsobiť v spoločnosti súčasne a pokryjú vlastne všetko, čo podľa predstaviteľov strany Azimut (oddelenej štiepením od strany Smer, s ktorou ju však spája osoba pendľujúceho predsedu) umožní zjednodušiť zvyšnú legislatívu až natoľko, že ju bude možné zrušiť. V odpadkovom koši sa tak ocitnú rovnako obchodný ako občiansky zákonník a samozrejme aj ústava. Tá nebude žiadnou výnimkou. „Aj tá európska?“ opýtal sa úskočne novinár, ktorý si už predtým vyslúžil od pendľujúceho predsedu toho idiota. „Aj tá,“ povedal neoblomne pendľujúci predseda.

Čo mi to len, do čerta, pripomína, dumal potom ešte dlho ten kverulantský novinár. ●